

مقطع قصيده تحت عنوان طعم المجد

هلی صوت الکرامه الیدعم الجار و هلی وگفت شرف وی الیصیحون

و هلی خبزه کرم بچفوف خطار و هلی لوعه یتیمه التبچی العیون

هلی کعبه عشگ کالیوم تنزار و تظل باب الحوائج للیزورون

مجدهم فوگ راس الزلم اعتبار و یترا ب العروبه البی یحلفون

و حگ هیبه وطنه او عزه الدار و حگ سیف الوفه البید الیهدون

احب شربته الکھوه و موگد النار و احب ضحجه البخلوگ الیگعدون

اعرفت باسم الاهواز ازاید الافخار او ضگت طعم المجد من مای کارون

مقطع قصیده تحت عنوان اردود اردن عربی

بسک یخصم المرجله الكل وکتک ابحیر الضبع متخبی

والله ابتليت ابشرتك من گطعت شریان عزّت گلبی

خلیتنی ابدار الاسی و طفت مصابح الیضوی ابدربی

هذا أنه للضاد انتسب و اهیس گضت گوم التذب عن حبی

هذا أنه صارم چف علی و رایه عضید الیگل زینب طلبی

عربی و تدگنی ابهاونک و اصبح الف وصله ابنسیم الغربی

و کل وصله الف ذره اتغدی و لو طشرتني وی الهوا

و لو لممتنی اردود اردن عربی

موال

بالتار دم الوفه ابجر به المفاخر عمل

ما شاف در به او اله ابنا المراحل عمل

ما خص لسان ابشخص لمن تكلم عمل

يعرب العيب اخضعت لجل الظلم مسجده

و كسرو عين الذي امضييف الاهل مسجده

بچفوف عزنه الوطن يكبر صرح مسجده

و نصيح لهل الشرف حي على خير العمل

هوسات اجتماعيه

فرق بين القلم و السيف علاج السيف عصابه

بس طبع القلم مسموم ما يتعالج اصوابه

طبع مو خوش عند السيف او كات ايبات بگرا به

((بس قلم العز ما ظم روحه))

احیی بالغصده الیوم خل جدمک ابعینی اتدوس

الک خوه شرف ویای مو خوه طمع و فلوس

الک بیته او انه الخطار بس انکتر الناموس

((و الباجی ابکیفک خلیته))

آنه اسم العرب دمی ابغیر اسمهم ما عشت

ابفی شجر زود اهل یعرب جبت دوشگ و فرشت

الدنیه کلله اتروح فدوه الزری البصفاح البشت

((او بکال العزه اترد روحی))

ناگه حد هلی انحلبت و لا ضگنه آبن مره

حرامی الحلب ناگتنه او بدّل اسم المحمره

کتلنی القهر یمته الثار او یمته اتهلهل السمره

((و انچوی اچفوف الحلابه))

آنه حضری ابن الحضاره العالجهل ما ینتچی

و آنه امعیدی ابذکائی صرت معدن للحچی

آنه بدوی الیشد جرحه و ما عرف معنه البچی

((فوگ الكل یعرب عنوانی))

آنه عربی و ابگه عربی و جدی شیال العلم

زلزله امن اختاض اصیرن اقوه من زلزال بم

بیتی الاهواز اوو حرصه و لویدگ بابی العجم

((اقطع چف عجمی الدگ بابی))

عروس امخدره الاهواز او لبست من نخلنه التاج

حسنهه ابمی عذب کارون ما لازم تحط مکياج

رمتنی ابخزر کرخه العین ابدیلی او ما لگیت اعلاج

((او مشتاك الخدهه اليراحي))

اشمرد اعدا زامط گومي و ارد احد سيف الحرب

و ارد اصيح ابصوت عزمي اشلون تغزينه الغرب

يوم شفت النكب يمي او ذاك اخوي البنكب

((بلعيت النخله ابسلاها))

من غزو ناگه العزه ابظهر الاحمر و انبكت

اتحزمت بحزام غيره او للغرب ما حشمت

الگیت اخوی الگعد صایر خاب ضنی او هوست

((یا گاع انشگی او طمینی))

حشمنی القلم هالیوم ادخل ساحه التمجید

رش جر حک ملح یفلان موهیچ العقیده اترید

قلیل انظر رسول الثار علینه ایهومش امن ابعید

((او حیّه اعلى الموت اینادینه))

چف سيف العداله انعاب او ضل امن الطبر عاظل

او ضل ابلا ضمير اليوم بالحد يحكم الباطل

الثعلب چنف الذرعان يمرح مشتهى ايماطل

((او بالملعب ضل يرهب صوته))